

Sandefjord, 3. juli 2015: Vedtak i sak 10-2015.

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo.

Saken gjelder: Om krav til dokumentasjon av betaling. Om kravet er korrekt varslet.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Saken gjelder opprinnelig misligholdt XX kredittkortavtale v/YY Bank. Klager bestrider grunnlaget for å iverksette inkasso og krever derfor at salæret må bortfalle.

2. Saksforholdet.

Fordringshaver sendte 12.09.14 kontoutskrift til klager. Der fremgikk det at totalt skyldig beløp var kr 9 935,42, og at kr 300 var minste beløp å betale innen 30.09.14. Oppgitt kontonummer på girodelen var 8380.09.50301.

Purring ble sendt 14.10.14. Det fremgikk av denne at inngående saldo var kr 9935,42 og at kravet, inkludert renter, administrasjonsgebyr og purregebyr, nå utgjorde kr 10 218,32. Hele kravet, eller minimum kr 674, måtte betales innen 30.10.14. Oppgitt kontonummer på girodelen var nå endret til 8390.12.92836.

Avtalen ble sagt opp av fordringshaver 06.11.14. Klager ble her varslet om at ”Manglende betaling som nevnt innebærer et vesentlig mislighold, og under henvisning til finansavtaleloven § 52, sier vi med dette opp kreditten til full innfrielse dersom forholdet ikke er ordnet innen 2 uker. Dette innebærer at dersom ubetalt beløp som nevnt ovenfor ikke blir innbetalt innen fristens utløp, vil kredittavtalen bortfalle og hele saldoen med tillegg av renter og omkostninger, forfalle til full innfrielse.”

Saken ble overført innklagede som sendte inkassovarsel 19.11.14. I inkassovarslet het det blant annet: ”Din kreditt er sagt opp og totalt utestående kr 10 302,43 er forfalt til betaling. Vi ønsker likevel å gi deg muligheten til å fortsette kundeforholdet med YY Bank. Dette kan gjøres ved å betale kr 478,81 innen fristen i dette brevet. Denne saken vil da avsluttes og tilbakeføres til banken slik at ditt kundeforhold vil løpe som normalt.” Girodelen var forhåndsutfyllt med kr 478,81.

Betalingsoppfordring ble sendt da kravet fortsatt sto udekket ved utløpet av betalingsfristen. I girodelen var total saldo, inkludert salær med kr 1600, oppført. Det var imidlertid opplyst at ved betaling av kr 2 403 ville saken bli avsluttet hos innklagede og tilbakeført til YY.

Klager henvendte seg til Inkassoklagenemnda 15.01.15 og krevde at kravet ble slettet i sin helhet fordi hovedkravet var betalt. Vedlagt lå kvittering fra Scandiabanken på kr 310 betalt til konto 8380.09.50301 den 17.10.14.

Klagen ble avvist av sekretariatet for Inkassoklagenemnda 20.01.15 under henvisning til at den åpenbart ikke ville nå fram ved en nemndbehandling, i det varslet minimumsbeløp ikke var betalt innen oppgitt betalingsfrist.

Klager opprettholdt klagen i e-post av 22.01.15. Han viste til at saken innklaget for Inkassoklagenemnda gjaldt forfall 30.09.14 og at det var på det rene at denne var betalt 17.10.14. Klager anførte at det ikke var grunnlag for inkassosak og ba om at saken ble fremlagt for nemnda.

Da klagen ikke tidligere var forelagt innklagede, ble innklagede gitt anledning til å uttale seg før saken ble tatt under videre behandling. Innklagede ble dessuten oppfordret til å fremlegge kopi av inkassovarsel og

betalingsoppfordring. Innklagede redegjorde i sitt tilsvaer til Inkassoklagenemnda for saksbehandlingen og la ved kopi av inkassovarsel og betalingsoppfordring sendt i saken. Kravet pa inkassosalarene ble opprettholdt.

Innklagedes tilsvaer ble oversendt klager med oppfordring om a kommentere innklagedes opplysninger, samt til a dokumentere eventuelle uregistrerte betalinger, herunder betalingen foretatt 17.10.15, som fordringshaver ikke skal ha funnet.

Klager gjentok at han ansa kravet som betalt og ba derfor om at saken ble avsluttet.

Innklagede ble igjen gitt anledning til a uttale seg om saken. De ble ogsa anmodet om a dokumentere at hele saldoen var brakt til forfall, for saken ble inkassovarslet. Innklagede fremla mal for oppsigelsesbrevet som fordringshaver benytter, samt loggutskrift som viste nar denne var sendt. Det ble nedlagt pastand om at saken matte avvises.

Nemndas leder besluttet saken overfoert til behandling i nemnda.

3. Partene anfoerer

Klager anfoerer at kravet aldri skulle vaert sendt til inkasso. Sak innklaget til Inkassoklagenemnda gjelder forfall 30.09.14. Det er pa det rene at denne ble betalt 17.10.14. I brev fra Inkassoklagenemnda vises det til terminvarsel 14.10.14. Dette er ikke en del av klagesaken.

Videre viser Inkassoklagenemnda til at terminvarsel av 14.10.14 hadde et minstebelop pa kr 674. I dette belopet ligger da ogsa kr 310, betalt 17.10.14. Purringen som ble sendt 19.10.14 ma ha vaert paalydende kr 360 da opprinnelig belop var kr 300 og et purregebyr maks kan vaere kr 60. Uansett er det kun terminvarsel av 12.09.14 med forfall 30.09.14 som er til inkasso. Ved all korrespondanse mellom klager og Kreditor viser Kreditor kun til terminvarsel 12.09.14 som det er fremlagt kvittering for.

Dersom ikke Kreditor hadde bestridt at forfallet 30.09.14 var betalt, hadde videre nedbetaling gaatt som normalt, og terminforfall i oktober, november, desember osv. hadde vaert betalt og ikke staatt pa vent pga en sak som ikke er reell.

Det er reist innsigelse mot videre krav, og innklagede har derfor ikke anledning til a overfoere saken til inkasso med den folge at det paaloper kostnader.

Innklagede anfoerer at inkasso ble iverksatt pa bakgrunn av vesentlig mislighold. Klager ble anmodet om a dokumentere betaling som skal vaere gjort 17.10.14 da kreditor ikke kunne finne denne. Kontoen som er oppgitt er en internkonto i banken som ikke oppgis ut og det faktureres normalt ikke med betalingsinformasjon til denne kontoen. Klager ma eventuelt sende inn sin egen kontoutskrift som viser at betalingen er gjennomfoert.

I folge kreditor betalte klager kr 310 den 31. juli 2014. Dette gjaldt avdrag for juli. Videre betalte klager kr 300 for august den 3. september. Deretter betalte han kr 300 den 15.10.14. Dette gjaldt avdrag for september med forfall 30. september 2014. Fordringshaver sendte 15.10.14 giro hvor de informerte om at minstebelopet for a unnga oppsigelse av avtalen var kr 674 med betalingsfrist 30.10.14. Dersom det skulle vaere betalt kr 310 den 17.10.14, ville klager likevel ikke ha vaert a jour.

Klagers innsigelser er blitt vurdert og tilbakevist. Betaling av hele utestaende har ikke blitt dokumentert og kravet kan sendes til inkasso. Kravet pa inkassosaler opprettholdes.

3. Inkassoklagenemndas syn pa saken.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmote 22. juni 2015. Pa grunn av inhabilitet vek nemndas faste medlem Linn Hagesaether sete for bransjerepresentant Helle Einstabland Woxholth. Vedtak ble fattet med folgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre og fjerde ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom kravet ikke er korrekt varslet eller der skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk med mindre skyldneren burde fremsatt innsigelsen tidligere.

Inkassoklagenemnda har først vurdert klagers innsigelse, at kravet var betalt og at det derfor ikke var grunnlag for å iverksette inkasso.

Nemnda viser til at fordringshaver i kontoutskrift av 12.09.14 krevde innbetaling av minimum kr 300 og at betalingsfristen var satt til 30.09.14. I purring datert 14.10.14 var minimumsbeløpet økt til kr 674. Betalingsfrist var satt til 30.10.14.

Klager har fremlagt kopi av kvittering for betalt kr 310. Av kvitteringen, som er signert og stemplet som betalt i Skandiabanken AB NUF, skal kravet ha blitt betalt med kid nr og til kontonummer oppgitt i kontoutskriften av 12.09.14. Innklagede har opplyst at angitt konto er en internkonto som ikke oppgis ut og som det normalt ikke faktureres med betalingsinformasjon til denne kontoen. Fordringshaver har foretatt gjentatte søk på angjeldende konto, men skal ikke ha funnet betalingen. De har derfor anmodet klager om å dokumentere at betalingen faktisk er gått ut fra konto, noe klager ikke har etterkommet.

Nemnda legger til grunn at betalingen av 17.10.14 skal være gjort til konto opplyst i girobrev fra innklagede, og at fordringshaver da normalt må bære risikoen for at pengene ikke blir registrert på saken. I denne saken har imidlertid fordringshaver foretatt gjentatte søk etter innbetalingen uten å finne denne. Skyldner er derfor oppfordret til å dokumentere at kravet faktisk er gått ut fra konto. Nemnda viser til at fordringshaver må bære risikoen for feilinformasjonen, men samtidig at det kun er skyldner som kan dokumentere at pengene faktisk er betalt når mottaker ikke finner pengene. Det er lagt vekt på at skyldneren enkelt og kostnadsfritt kunne fremskaffet dokumentasjon som kunne brukes i søket etter innbetalingen. Nemnda viser dessuten til at selv om det legges til grunn at beløpet på kr 310 ble betalt 17.10.14, var betalingen foretatt tre dager etter at minstebeløpet på kr 674 var varslet. Betalingen var altså uansett ikke nok til å friskmelde engasjementet.

Nemnda er etter dette kommet til at innklagede, ved å gjøre de relevante undersøkelser, har vurdert klagers innsigelse så langt det var mulig, og at videre pågang derfor ikke kan sies å være i strid med god inkassoskikk.

Inkassoklagenemnda har deretter, av eget initiativ, vurdert om kravet er korrekt varslet og i samsvar med gjeldende regelverk.

Det følger av inkassoloven § 9 første ledd bokstav a at inkassovarsel først kan sendes etter at et krav er forfalt. Innklagede har opplyst at oppsigelsen ble sendt 06.11.14. Under henvisning til finansavtaleloven § 52 ble klager gitt to ukers betalingsfrist slik at forholdet måtte ordnes innen 20.11.14 for å unngå krav om full innfrielse av kreditten. Inkassovarselet for hele saldoen ble sendt 19.11.14. Hele saldoen var ikke forfalt til betaling da inkassovarselet ble sendt og det er i strid med vilkåret i inkassoloven §9 første ledd bokstav a.

Inkassovarselet inneholder i utgangspunktet de opplysningene det skal etter lovens § 9. Girodelen er imidlertid forhåndsutfyllt med et lavere beløp enn totalsaldo, som er det oppsagte kravet. Nemnda har i tidligere vedtak uttalt at ”fordringshaver ved å trykke minstebeløpet på girodelen, ikke følger opp sin egen oppsigelse, og at det skapes en uklarthet både om hvorvidt kreditten er sagt opp i sin helhet og hvilket beløp klager er skyldig.”

Justisdepartementet har i forarbeidene til inkassoloven uttalt at varselet skal være klart og utvetydig. Nemnda mener at dette ikke er oppfylt i dette varslet. Det oppfylder således ikke kravet til et lovlig inkassovarsel.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og plikter ikke å betale de utenrettslige inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda